

TJEN juni 1986 FOLKET

.. Av sine egne skal man ha det.

leder:

LA IKKE DNA I FRED!

På oppdrag
for SKAU - Jan

Med DNA i regjeringssposisjon har den taktiske situasjonen for de revolusjonære kreftene blitt gunstigere.

Spesielt det siste året har DNA vunnet fram med sin agitasjon mot angrepa på velferdsgodene, som Willochregjeringa sto for. De greide i stor grad å Glemte var praksisen deres fra knapt 5 år tilbake. De har brukt store ord, spilt på virkelige ulikheter i det norske samfunnet, og lansert konkrete løfter som velgeragn. Dette brakte dem i regjeringssposisjon igjen.

Når de nå tar over roret, nøler de ikke med å slå hardt til, nettopp mot folk flest! Deres sanne ansikt kommer til syne. De satser på at den politiske kapitalen de har bygd opp i det siste, skal bære dem gjennom "snu-operasjonen". De satser på å prøve å bløffe folk gjennom reinhekla demagogi, og ser ut til å følge mottoet "jo frekkere jo bedre".

- Først devaluerer de krona, noe som først og fremst rammer de som må bruke mesteparten av lønna si til livsnødvendigheter.

- Så prøver de å torpedere streiken i offentlig sektor, ved å tvinge Kommuneforbundet til å gå så mye tilbake på krava sine at det så å si ikke var noe igjen. Det var bare politiske motiver fra åpne borgerlige krefter som gjorde at framstøta deres ikke vant fram. Når dette skrives skilte det bare 19 millioner i økonomiske krav for hele sektoren som NKF forhandla sammen med! Om de kom med nye framstøt for å slippe å bruke voldgift mot NKF, ville ikke forundre. At det ble brukt voldgift mot de som ikke bøyde av, kan vel konstateres når dette leses.

- De følger så opp med den hardeste innstramningspakken midt i et budsjettår siden krigen! Over 3 mrd. av ca. 3,5 skal vanlige folk værsgod betale!

- Alle "velgergarantiene" er erklært ugyldige under "den nye økonomiske situasjonen".

KAN DE SLIPPE UNNA DETTE, MED DEN POLITISKE HELSA I BEHOLD?

Det avhenger mye av oss!

Det er noe å se over etter flere år hvor nokså mange har stilt spørsmål ved AKPs betydning for hverdagen og framtida til folket i Norge, har synst det ble lite ut av alt strevet.

Ikke sånn å forstå at vi nå får "lett match" og kan høste inn store gevinster. Men, det politiske landskapet blir klarere. Det blir lettere å se hva slags politisk rolle AKP spiller, som det eneste virkelige opposisjonsparå vinne nytt terreng vis a vis sosialdemokratiet nå!

(For å illustrere hvordan skillelinjene går, og for å minne om at SV ikke må få slippe for lettvinnt unna, vil jeg trekke fram en episode fra en TV-debatt etterdevalueringa: Når Høyres finanspolitiske leder, Tallerås, nærmest beskjemmet må påpeke overfor Berge, at devalueringa først og fremst rammer de svakest økonomisk stilte, så trår Hanna Kvanmo til og "skal ha seg frabedt Høyres omsorg for de svake". Det var hyklersk, sa hun. La gå at det var det. Men, hvem var det som la inn et ord for de lavtlønte her, i denne situasjonen: Høyres Tallerås eller SVs Kvanmo?)

Hva er så DNAs taktikk og hvordan skal vi møte den?

De satser på 2 "planker" for å ro dette i land:

- "INNSTRAMNING MED SOSIAL PROFIL" er den ene.

Akkurat som de i opposisjon utnyttat harmen blant folk flest mot at spekulanter og rikfolk skumma fløten av verdiene som ble skapt, prøver de nå å framstille det som om innstramningene først og fremst rammer de rike.

Dette er blank løgn, men som de hamrer på i rein Gøbbels-stil.

Vi må dokumentere hva som er fakta, og spre det breiest mulig, og så ofte som mulig!

Devalueringa: Først og fremst en spekulasjonsgevinst på flere mrd. kroner til de bankene og finansgruppene som pressa devalueringa fram. Og, en gevinst til eksportindustrien, som i allefall ei viss tid kan tjene på en lavere kostnadsramme overfor utlandet. De som må svi er den jevne forbruker, som blir ramma av prisøkninger. Økninger som gjorde et ekstra byks, utover det devalueringa egentlig "krevde".

Lønnsoppgjøret: "Ga mest til de lavtlønte", heter det. Som om det ble gitt mye til noen, etter at devaluering, skatteøkning, bensinavgift osv. har tatt sitt! Dessuten: Lavtlønnstillegga utgjorde bare promiller av kostnadsrammene for oppgjøra - som illustrerer hvor få som fikk nytte av dem. DNAs knebling av fagbevegelsen, både i privat og offentlig oppgjøret, var en avgjørende faktor oppe i dette.

"Skatteinndragning fra de høytlønte" heter det om et reviderte nasjonalbudsjettet. KK har kledd godt av denne bløffen. Og, bensinavgifta svir sjølsagt hardest for dem som har minst å rutte med. Det hjelper lite å "klå" aksjehandlerne for ca. 50 mill. når vanlige folk skal ut med over 3 mrd.! (Men, det kan fungere som alibi, hvis vi ikke avdekker proporsjonene).

Sannheten er at DNA flår arbeidsfolk hardere enn Willoch hadde turt å drømme om var mulig. Dette må partiet sentralt og lokalt, land og strand rundt, dokumentere og hamre på igjen og igjen. Både på det som allerede har skjedd, og på det som kommer! (og ikke kommer, av løftene!)

"50 mill. fra spekulantene og 3000 mill. fra vanlige lønnstakere" illustrerer godt innholdet i den "sosiale profilen"!

- "INNSTRAMNING ER NØDVENDIG" er den andre "planken".

Også dette er en bløff. Sjøl utifra de kapitalistiske valgmulighetene. Sjølsagt vil de norske statsinntektene bli mindre de nærmeste åra, enn det som var forventa. Men, de skyhøye inntektene var jo penger som tidligere ikke kunne brukes i Norge. Og underskudda på statsbudsjettet og handelsbalanse er sterkt overdrevne. Statoils milliardinvesteringer belastet fortsatt statsbudsjettet (ca.13 mrd. i 1986?).

Saken er den, at den norske kapitalistklassen ikke har tenkt å slippe målet sitt om å styrke seg på verdensarenaen, dvs: styrke den norske imperialismen. De har ikke tenkt å trekke tilbake det de allerde har sylta i utlandet for å skape balanse i regnskapa. Norge har andre valgmuligheter enn å gå i balanse på utenriksregnskapet de nærmeste 3-4 åra. Det lar seg godt gjøre å dekke opp underskudd ved å tære på utenlandsreservene (slik f.eks. Saudi-Arabia nå har gjort i 3 år). Eller det kan tas opp lån. Norge er rikt både på naturressurser og menneskelige produksjonsfaktorer. Inger ting i veien med kredittverdigheten!

Det er heller ikke slik at valutareservene til Norge forsvant som dugg for sola, slik det bleskreket opp fra alle stortingspartia da devalueringa fant sted. Var det slik at pengene forsvant? Nei! Riktignok ble noen ti-talls mrd. kr. i utenlandsk valuta bytta inn mot norske kroner utover vinteren og vårparten. Pga spekulasjon i finanskretsene. Men, penga forsvant jo ikke, slik en kunne få et inntrykk av. De norske kronene var jo også noe verdt! Ingen skreik opp om at allerede de 10 første dagene etter devalueringa, så ekte valutareservene igjen med over 4 mrd.kroner, fordi Norges Bank nå veksle tilbake andre veien. Hvor mye som er veksle tilbake

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
pi. I dag bør kanskje noen undersøke? (For ikke å bli beskyldt for å holde
tilbake fakta: De milliardene som ble veksla over til norske kroner før
devalueringa, gikk ned i verdi med ca. 7%, som er den svekkinga av den
norske krona de regna med i forrige uke).

Det går også stille i dørene med at oljeprisen igjen er på vei oppover.
Det er like rimelig å anta at prisen de nærmeste 3-4 åra, hvor den sannsyn-
ligvis vil være nede i ei dump, vil ligge over 20\$ som under. Den norske
kapitalistklassen kommer fortsatt til å sko seg kraftig på olje og gass fra
Nordsjøen. Det som vi må slåss om nå, er om den skal få beholde alt det den
lurte unna i de åra som har gått.

For å kommentere vulgærpropagandaen om at det norske folket har levd over
evne, spesielt i 1985 - og at vi derfor må stramme inn:

- Ikke glem at det er egenkapitalen til bedriftene som har tatt over 90% av
veksten i realverdiene fra 1977 og fram til 1985!
- Ingen påstår at reallønna økte 12% i 1985, som økninga i privat forbruk

var på. Statistikken viser at størsteparten av forbruksøkninga skyldtes
låneopptak. Men dette skal jo tilbakebetales, med renter! Det er finanska-
pitalen som har vært for grådige. Saner gjeld for alle som betaler mer enn
20% av lønna si til boutgifter, hvis problemet er å trekke penger ut av
sirkulasjonen! Det er ikke bare 3.verden-land kapitalens profittjakt på-
fører gjeldskriser.

UTNYTT DEN TAKTISKE SITUASJONEN! GÅ I BRESJEN FOR Å FORSVARE ARBEIDSFOLKS INTERESSER!

Som sagt: Hvor godt DNA og SV kommer ut av dette frontalangrepet på folk,
avhenger mye av hvordan vi klarer å rive istykker demagogien deres.

Den politikken DNA nå fører, skjærer den klassebotsigelsen innad i
partiet, fagbevegelsen og velgerskaren som de klarte å dempe mye det siste
året i opposisjon.

Partiet på alle plan, og alle steder, må se det som en høyt prioritert
oppgave å trappe opp den politiske kampen mot DNA og SV.

Glem ikke KKs rolle i dette arbeidet! Både gjennom direkte spredning og
ved å bruke utspill og argumenter den bringer fram i innlegg i lokalpressa.
Intensiver arbeidet med fri og uavhengig fagbevegelse!

Debatt:

BALLONG ELLER ULV?

- Kang svarer Kjersti E.

I oktober -85-TF pekte jeg på 8 ytringsformer for borgerlige oppløsningstendenser (revisjonisme) i AKP av idag. Partilederen svarte meg i desember-TF, der hun gikk inn på 7 av de 8 "tesene", men unnlot å kommentere helheten i innlegget mitt.

Her er det altså et medlem som roper "ULV" om utviklinga i partiet. Mens reaksjonen fra lederen er at dette ikke er noe annet enn en oppblåst BALLONG. Den mangelen på alvor som ropet blir møtt med, vekker en mistanke hos meg: Kanskje vi er uenige om premissene? Dvs. de analysene av degenereringa av KP-er til borgerlige arbeiderpartier som vi samlet oss om rundt 1975?

For å få klarhet i dette vil jeg be KE ta stilling til følgende punkter:

- "Revisjonismen ved makta er borgerskapet ved makta". Denne tesen av Mao gjelder både for partier og stater.

- Utfallet av klassekampen mellom

maoismen og revisjonismen i et KP avgjør fargen på partiet. Revisjonismen er en ideologisk "sjukdom" som truer KP-et med "døden".

- Revisjonismen er den ideologiske hovedfaren for KP-er under kapitalistiske omgivelser. Revisjonismen vokser **spontan** i slike omgivelser, og vil **alltid** vokse, dersom man ikke slåss mot den.

Er KE uenig i noe av dette, og i så fall hva? Vi er forhåpentligvis enige om at både SKP og mange andre vestlige søsterpartier har degenerert til borgerlige arbeiderpartier, men vi er kanskje uenige i om dette er knytta til byråkratisering og revisjonismens vekst og makt-overtakelse i disse partiene? (En diskusjon om hvorfor det gikk galt i Sverige kunne vært mer enn nyttig for oss alle.)

Så til de 8 ytringsformene (Det finnes sikkert flere):

1. Partilederen prøver så godt hun kan å tilbakevise ulvehylene med å

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012 utviklinga i partiet? Hvordan er den prosentvise fordelinga av borgerskap, småborgerskap og arbeiderklasse? Hvordan er fordelinga mellom perifer arbeiderklasse og kjerneproletariatet, sammenliknet med tidligere år? Hvor stor andel er arbeideraristokrater? Hvor stor andel er knyttet til partiet og partibedriftene? Mitt inntrykk fra bunnen av brønnen, **men derfra virker partiets arbeid med denne saken under enhver kritikk.** En av de lengste streikene i etterkrigstid for å slåss for arbeidsplassene avstedkom ikke mer enn en laber bris i partiet, sett fra mitt ståsted. KE kan jo legge fram tall som belyser dette: Hvor mye blei samla inn? Hva gjorde partiet landet over **konkret**, sammenliknet med f.eks. Jøtulstreiken i 1976, eller polstreiken i 1982?

....Dårlig støttearbeid....?

Det er 1 1/2 år siden landsmøtet slutte seg til beretninga sitt punkt om det dårlige masearbeidet. Synes KE at det har vært framgang på dette området i 1985 og hittil i 1986?

2. Når det gjelder klassesammensetninga, må det vel finnes tall på

3. Når det gjelder den organisatoriske oppløsninga, ramser KE opp de planene som SK har på dette området. Men det må være et tankekors at bare 10% av lagsstyrene og 50% av DS-ene rapporterte resultater fra diskusjonene om disse planene. (TF, august -85).

4. Planutkastet sier om krigsfaren: "Det er lite sannsynlig med krig de neste 4 åra." Denne påstanden står i åpenbar motsetning til landsmøtets påatand om at "krigsfaren er større idag enn i 1979". Hva mener vi egentlig?

KE påstår at jeg lager meg konstruksjoner. Det gjør jeg ikke. Følgende formulering stammer fra forrige SKAU: "Dersom de kreftene som kjemper mot verdensreaksjonen er sterke nok, er det mulig å avverge en konkret krig" (KK 21.1. - 84, s.19) I PP er disse kreftene definert som frigjøringsbevegelsene i 3.verden, opposisjonen i Øst-Europa og en "riktig" fredsbevegelse i Vesten. Jeg opprettholder påstanden om at dette er å tilsløre krigsfaren og de virkelige mekanismene som fører til krig, så lenge man ikke fokuserer verken på en eventuell forskyvning i styrkeforholdet mellom blokkene i den imperialistiske verden, eller på den nøkkel-rolla som arbeiderklassen i

Krigsfarens mindre eller større?

KE sier at hun ikke er fornøyd med sikkerhetsarbeidet i partiet. Men hvorfor slåss hun ikke mot liberalismen på dette feltet? Hva synes KE om den nye sikkerhetsinstruksen for Oslo? Og hvor er det forresten blitt av den gamle? Når ble den eventuelt opphevet?

5. KE har rett i at formuleringene om revolusjon i PP blei skjerp etter kamp. Men hvor er kritikken av og sjølkritikken fra forfatterne av det opprinnelige utkastet? I følge Lenin er det ikke avgjørende om kommunister tar feil. Det kommer kommunister alltid til å gjøre. Men det blir farlig når vi ikke tar alvorlig på feilene vi gjør, og analyserer røttene til hvorfor vi gjør feil.

Istedet for en stil med kritikk, kamp og sjølkritikk har vi fått en stil med glidninger og kompromisser. Ikke særlig verken leninistisk eller maoistisk.

Flere i partiet står åpent fram og tar avstand fra Kampuchea under Pol Pot. Eks.: Kjell Dr i Adresseavisen sommeren 1985. Petter Oppenrud i DNS 1986. Pål St bruker

ordet "terror": "Je anser det som bevist at Røde Khmer dreiv terror" (KK 17.4. -85, "På den himmelske freds plass" s.182) Pål St er altså "noen" som KE spør etter.

Dreiv Røde Khmer terror?

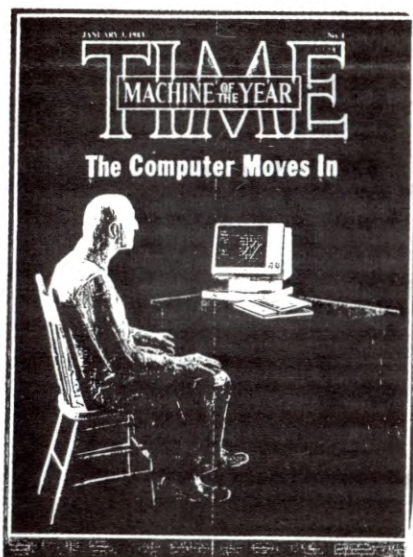
6. Når det gjelder proletariatets diktatur, blander KE sammen spørsmålet om statsmakta med spørsmålet om klassealliansen. Hun skyver også PP fra 1980 foran seg. Dette er begge gjengangere fra programdebatten foran landsmøtet. I diskusjonsbulletin nr.5 -84 går jeg nærmere inn på dette, og viser også at det er intellektuelt uredelig å bruke 80-programmet til å forsvare standpunktet om deling av statsmakta under sosialismen. (Se denne bulletinen s.17).

Før KE eller andre imøtegår rensesementene fra bulletinen, eller tilfører debatten noe nytt, har heller ikke jeg noe mer å tilføye.

7. KE tar Pål St i forsvar, og hevder at det er vanskelig å kritisere ham for mekanisk materialisme ut fra det han faktisk har skrevet. Da vil jeg be KE ta stilling til

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

Følgende utsagn: "Det var de nye produksjonsmidlene som sprengte rammene for det gamle samfunnet." "Men liksom dampmaskinen sprengte rammene for det føydale samfunnet, utvikler nå kapitalismen produksjonsmidler som sprenger rammene for den private eiendommen." (PS i KK 7.6. -82) "Veien til kommunismen går gjennom en økning av produksjonen" (PS på åpent møte i Trondheim 7.5. -82). Disse utsagnen uttrykker i klartekst kjerna i Sosialistisk materialisme, slik den dukker opp et utall steder, som i "Svar på tiltale", "Materialisten" osv.

Kan vi produsere oss inn i kommunismen?

Kang.

Innlegget kom inn helt oppe i "dead-line" for dette nr., slik at det ikke var mulig å få med noe svar fra Kjersti Ericsson i dette nummeret.

Red.

Etter denne gjennomgangen håper jeg at KE trekker tilbake beskyldningen om at innlegget mitt i TF-okt. var basert på konstruksjoner jeg sjøl hadde laga. Jeg håper også at hun går inn på punktet om kontrarevolusjonen, som hun av en eller annen grunn hoppet over i TF-des.

Når offentlige partifolk hyller kapitalismen slik den praktiseres i Kina, der individuelle løsninger (kontraktørsystemet og private entreprenører) blir satt i system, fører det til at folk blir forvirra mht. hva vi står for. Er vi for kapitalisme, eller er vi for sosialisme?

Før vi gir massene et klart svar på dette, kan vi ikke rekne med å gjøre særlig framgang. En av de første betingelsene for å komme ut av bakevja, er at vi klarer å ta et standpunkt til det som skjer i Kina og fargen på dette landet. Vi må analysere den fredelige kontrarevolusjonen og utviklinga av kapitalismen etter 1978, og bryte med ledelsen i KKP. Gjør vi det, kan det kanskje danne grunnlaget for igjen å bygge opp tillitsforholdet mellom partiet og massene.

Av de 8 punktene i innlegget mitt, er kanskje akkurat dette nøkkelpunktet. Og i motsetning til PP-formuleringer, dreier dette seg om å ta stilling til noe som konkret foregår, i vår verden, idag.

6 TIMERS DAGEN

Kampen for 6 timers normalarbeidsdag er en av de prioriterte eksterne oppgavene for partiet i denne planperioden.

Samtidig som vi slåss for denne saka mot arbeidsskøpera og deres stat, trenger vi å føre videre diskusjonen om taktikken og linjene for hvordan vi skal føre kampen. Både innad i partiet og i hel "6-timersbevegelsen". Vi trykker her et par innlegg fra det lokale diskusjonsbladet i Telemark og et innlegg som går imot de standpunktene som blir lagt fram der.

Diskusjonen er åpen for alle! Det er viktig at mange blir dratt inn i den, ikke minst nå når tariffoppgjøret flytta fronten for tillemplinga av kortere arbeidsuke ned på lokalplanet.

Red.

12 timers skift - framskritt eller tilbakeskritt

1.

På PVC-fabrikken på Herøya går diskusjonen høyt for eller imot å innføre 12 timers skiftplan. Stemninga er i favør for dette på gølv, toppledelsen er ikke imot, og tariffavdelingen ønsker et slikt forsøk prøvd ut. NAF, hvor står de i bildet?

Argumentene for og imot går i stor grad på saker som søvn, fri-

tid, arbeidstempo o.l. Dette skal jeg la ligge forsåvidt. Jeg vil heller rette søkelyset på de prinsipielle sidene ved 12 timers skift.

På den ene sida kan en for det første mistenke ledelsen i NAF for å støtte tanken som et av mange utspill for å torpedere normalarbeidsdagen. Ingen steder i Norge

er det tillatt 12 timers skift i vanlig produksjon.

For det andre: Om noen skulle begynne å gå 12 timer så vil jo det etter hvert endre folks oppfatning av hva som er vanlig arbeidsdag. På sikt vil dette igjen føre til at skifttillegg og andre ubehagsgodtgjørelser i forbindelse med arbeidstida blir redusert, siden slike tillegg er basert på hva samfunnet mener er normal arbeidstid.

For det tredje: Arbeidsgiverne forstår at noe må gjøres på skift. Skiftarbeiderne er blitt lovet forbedringer i lang tid, og det er allmenn aksept for at noe må gjøres. Uansett hva dette måtte bli, så vil det koste arbeidsgiverne penger, enten det heter 6 skift, helgefri eller feriedager. Men tolvtimersskift er gratis. Du bare stokker på de timene som skal jobbes, med det resultat at du tilslutt relatende har mer fritid.

På den andre sida er det en del som tiltaler en skiftarbeider med en 12-timers skiftordning. Skift er nå engang skift og faller utafor normalarbeidsdagen uansett. For delene er for det første at en får fri 4 dager i uka og må jobbe 3 etter dagens bestemmelser med 36 timers uke. Tenk: Langfri hver uke.

For det andre slipper en springskiftet i jobbehelgene. De te

er forøvrig en dispensasjon fra arbeidsmiljøloven.

For det tredje er det en fordel reint sosialt ved at en får flere kvelder ledig. (Nattskift på Herøya begynner kl. 21.30).

For det fjerde vil en 12 timers skiftplan redusere den tid som går med til reiser til og fra jobben. Det betyr at reiseutgiftene blir redusert tilsvarende.

For det femte vil en 12 timers skiftplan presse fram en skikkelig hvilepause, spesielt viktig på nattskiftet.

Ved ytterligere forkorting av arbeidstida (dagtid har allerede 7.5 timer, og det er i hvert fall et lite skritt mot 6-timers dagen) er det uaktuelt for skiftfolk å dele døgnet i mer enn 3. Er veien å gå å dele døgnet i 2 og gjøre det beste ut av det? M.a.o. så tar du 6 timersdagen 2 ganger i døgnet.

AKP-erne på PF diskuterer problemstillingen og vil svært gjerne høre hva andre mener.

Viktor

2.

Jeg vil si litt om helkontinuerlig skift og 6-timers kravet. Aller først vil jeg vise til en artikkel som sto i desember nr. som heter **"12-timersskift på PVC-fabrikken."** Her er endel av problemstillingene streka opp.

Etter mitt syn skal vi ikke gå inn på 6 timers skift. Det vil i så fall bety å dele inn døgnet i 4. Helkontinuerlig skiftarbeid er på sida av normalarbeidsdagen, og vi må ikke bruke skift verken på den ene eller den andre siden i debatten. Skiftarbeid må fortsatt ha arbeidstid som beregnes i forhold til dagtid. Jeg mener det er avgjørende å slå fast dette som et utgangspunkt. Linja må være at skiftarbeid er noe særegent og trenger særegne løsninger.

Som et element i arbeidstidsdiskusjonen er 12-t. skift egnet. I dag deles døgnet i 3, altså 8 timer. Jeg mener det er en fordel å

dele døgnet i 2 og få 12 t. skift. Jeg skal kort nevne fordelene og si litt om taktikken. 12.t. skift er tilpasset 6 timersdagen, 2 X 6 timer. Du får mer fritid som er til nytte for familien, på arbeid mindre enn 3 dager i uka. Du blir kvitt sprengskifta i helgene. Kravet vil presse fram bedre arbeidsordninger på skift. Holdningen til skiftarbeid vil endrs fra arbeid til mer pass. Lengre arbeidsøkter vil presse fram lengre pauser, matproblematikken må finne en løsning, og skiftarbeiderne vil kunne bli mer sosiale.

Men det er viktig at vi tar utgangspunkt i de arbeidsplassene som er fysisk lettest og mest automatisert. Da kan de tyngre fysiske jobbene stille krav for å komme på linje med de mer framskredne. Spesielt gjelder det krav om å øke bemanningen.

V.P.

Det er motsetninger på 6-timerskravet blant kjerneproletariatet, særlig blant skiftarbeidere. Kvinneansvarlig har bedt faglige kadre om å diskutere spørsmålet.

FAGLIG BAKGRUNNSSTOFF

Telemark var representer på arbeiderkonferansen i Trondheim i januar i år. Torbjørn sitter på mange innledninger, statistisk materiale og annet bakgrunnsstoff. Dette er tilgjengelig ved å ta kontakt med Torbjørn L Skien.

6 timars dag = 12 timars skift?

Skiftarbeidarene på Herøya har begynt å drøyma om 12 timars skift. Ideen kjem i samband med diskusjonen om 6-timarsdagen. Når det ser ut til å vera mange argument som talar for 12-timars-skiftet, er utgangspunktet at heilkontinuerleg skiftarbeid i alle fall er så "unormalt" at dei vanlege prinsippa for organisering av arbeidstida ikkje gjeld. Eg oppfattar argumentasjonen slik at det dreier seg om to 12-timarsskift i døgnet, altså både dagskift og nattskift på 12 timar.

Kva er vår prinsipielle argumentasjon for kortare normalarbeidsdag, og kor mykje av dette har noko med skiftarbeid og skiftarbeidarar å gjera?

Når vi argumenterer for at arbeidstidsreduksjonen skal takast ut som kortare dagleg arbeidstid, er det med hovudvekt på at vi treng ein arbeidsdag som kvinner kan leva med - vi vil leva kvar dag. Men det er også ønskeleg at mannlege arbeidrarar skal få leva kvar dag. Etter kvart som stress og arbeidspress aukar, er det nok av helsemessige argument for at alle er tent med ei forkorting av den daglege arbeidstida.

Den andre delen av kampen for normalarbeidsdagen er å halda fast på at det er dagen som er normal arbeidstid. Alt som går utover avtalte/lovbestemte rammr for normal arbeidstid er ubekvem og skal kompensera med ekstra fritid og/eller lønn. Gjertsen sine offen-

sivar for "det åpnere samfunnet" har gjort at det til dømes i varehandelen blir ei kampsak å få lov til å arbeida full jobb på vanleg dagtid.

Kva så med skiftarbeidarane? Har ikkje dei og interesse av å "leva kvar dag"? Sjølv om skiftarbeid i seg sjølv er "unormalt", må det vera viktig å organisera arbeidstida for skiftarbeidarar slik at dei ikkje blir meir "asosiale" enn nødvendig. Det betyr t.d. at når skiftarbeidarane arbeider dagskift, bør dei ha ei arbeidstid som så langt råd er fell saman med det andrefolk har som arbeider om dagen.

Prinsippet om å organisera arbeidstida slik at jobbane blir mest mogleg tilgjengelege for kvinner, gjeld sjølsagt her som elles.

Det finst "matematiske" argument for 12 timars skift. - "Det er uaktuelt for skiftfolk å dela døgnet i meir enn 3."

Kvifor det?

Sjukepleiarane - ein yrkesgruppe som har svært mange skiftarbeidarar - har eit alt lenge diskutert framlegg til skiftplanar som bygger på fire skift pr. dogn.

Sjølv om arbeidet har svært ulik karakter og ein har ulike tradisjonar for organisering av arbeidstid/fritid, kan det kanskje henda at industri-skiftarbeidarar med eit ope sinn kan få nokre gode idear frå sjukepleiarane sin diskusjon.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPS partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

Medan det i industrien er tradisjon å dela døgnet i tre like lange skift, har sjukepleiarane tradisjonelt eit nattskift som er lengre enn dei andre skifta. Detaljar i korleis det kan gjennomførast, får komma seinare. Men dersom ein berre prøver ein slik tanke i forhold til industrien, trur eg det opnar ein del spennande jyer om 6 timars dag for skiftarbeidarar. Godtar du at nattskiftet er lenger enn dei andre, unngår du det meningslause i "6 timars nattskift". Avhengig av kor mykje lenger, vil dei tre andre skifta (dag, ettermiddag, kveld) kunna bli på 6 timar eller noko mindre. Ein vel gjennomtenkt skiftplan langs slike liner vil kunne gjera det mogleg for skiftarbeidarar å "leva" - om ikkje klar dag, så iallfall dei fleste dagane.

Opp mot dette kan vi sjå på argumentet om at 12 timars- skiftet "gir mer fritid som er til nytte for familien" (V.P.)

- Kunne eit sånt argument tenkjast på ein kvinnearbeidsplass? Har ikkje dei menneska som utgjør familien også bruk for å "leva kvar dag"? Korleis kan det vera spesielt tenleg for familien at skiftarbeidaren har så lang arbeidsdag at ho ikkje rekk stort meir enn jobben og senga halvparten av veka - og har heilt fri resten av veka - når resten av familien er oppteken med jobb og skole/barnehage?

Men ikkje alle har familie, og kompensasjon for ulempene i form av lange fribolkar er viktig i mange skiftarbeidarmiljø. Argumentet for 12 timars-skiftet er at ein får

fleire langfri, e' lengre fribolkar. Utviding av ulike fribolkar, kombinert med steinharde arbeidsbolkar så lange at døgnet går med til jobb/mat/søvn står i motsetnad til det fellesskapet vi ønsker folk skal delta i: Politisk arbeid, idrett og andre kulturaktivitetar, for å nemna nokre stikkord.

Eg trur Viktor har heilt rett når han mistenker NAF for å støtta 12-timars-skiftet "for å torpedere normalarbeidsdagen". Til no har vi hatt relativt klare grenser for når det er nødvendig med skiftarbeid og ikkje. Gjertsen har brøytta veg for ei drastisk utviding av bruken av skiftarbeid. LO/NAF-avtalen i tariffoppgjeret i år går eit langt steg i å gjera det lettare å utvida driftstida og organisera ulike arbeidstidsordningar for ulike grupper av arbeidstakarar. - Eit viktig tiltak for den store omstillinga av næringslivet. Volvo i Sverige har i fleire år operert med ein "arbeidstidsbukett" der 12 timars helgeskift er eitt av elementa. I Belgia har misnøyen med 12 timars

skift (som i starten såg freistande ut) begynt å bli synleg.

Her hos oss heiter det "et knippe av arbeidstider", poenget er at fleksibiliteten skal utviklast i arbeidstidsordningane slik at kapitalens ulike behov kan tilfredsstillast.

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
Dersom 12 timars skift er OK for skiftarbeidarar, så må det vel kunna vera OK for dagtidsfolk og? Sjelvsagt ikkje overalt, men der "det passer best".

12 timars skift, som igjen blir eit argument for å praktisera 12 timars dagleg arbeidstid... - da har vi vel kommi inn i ein vond sirkel?

Skiftarbeidarar, tenk nytt! For-svar normalarbeidsdagen så langt det går! Lær av sjukepleiarane!

Dersom innføring av 6 timarsdagen blir eit argument for innføring av

Magnhild.

Navn:

Antall voksne:....Barn 6-15....Barn 0-6....derav u. 4 år.....

Adresse:

Postnr./sted:

Spesielle innkvarteringsønsker:

Forberedelsespapirer og praktiske opplysninger sendes alle etterhvert.

HOVEDLEIR ØSTLANDET

REVOLUSJONÆR STRATEGI KLASSEKAMP i 90-ÅRAS EUROPA

Tjellholmen leirsted, en øy i den idylliske
Hvalerskjærgården, utenfor Fredrikstad.
125 inneplasser, gode sanitærforhold. Fint turterreng
med ypperlige bademuligheter. Egne båtutflukter.
Fotball og volleyballbane.
Egen pionerleir og internasjonal brigade. Barnehage
med ansatt personell for barn 0-6 år.
Påmeldingsfrist for de som vil ha barna i barnehagen er
1. juli.

PROGRAM

- KLASSEKAMP
I 90-ÅRAS EUROPA
- EGNE TEMABRIGADER
- AVISA KLASSEKAMPEN
- KULTURSEMINAR OG STOR KULTURMØN-
STRING

Det blir gitt tilbud om frivillige seminarer.
Pris: Voksne kr. 750, barn 4-15 kr. 350, barn under 4
år gratis.

Prisen inkluderer all mat.
Velkommen til en uke med ferie og politikk.
Påmelding sendes sommerleir 86, Boks 211, Sentrum
0103 Oslo 1, eller ring inn påmeldinger: (02)
38 42 50/37 86 77.

Forhåndsbetaling til postgirokonto 2 25 59 33.

KVINNELIG VERNEPLIKT

Foto: Trykkes for illustrasjon (Dokument 10.4.10)

- NOE Å KJEMPE FOR?

At kvinnelig verneplikt har blitt en nærmest død parole i bevegelsen vår, er vel alle enig i. Hvorfor har det blitt slik? Jeg mener det har to viktige årsaker.

KRIGEN SOM UTBLEI

Den ene årsaken er at forsvarspolitikken vår generelt har blitt lite diskutert de siste åra. Da forsvarspolitikken ble utforma og virkelig diskutert, hadde vi analysert krigsfaren. Det var viktig med en grundig forsvarspolitikk fordi vi trodde at krigen mest sannsynlig ville komme en av de aller nærmeste åra. Så kom det ikke noen krig til oss. Kanskje ble vi lammet av det?

FREDSHYSTERI

Men mange andre innså krigsfaren. Og så fikk vi fredsbevegelsen inn på arenaen. Paifisme og fredshysteri fikk blomstre. Vi greide ikke å møte dette offensivt. Var vi sjøl et offer for maktesløshet?

GOD FORSVARSPOLITIKK

Forståelsen for hvor viktig det er med forsvarspolitisk debatt tror jeg er altfor lav i partiet. Vi har en god forsvarspolitikk som er det eneste alternativet til å satse på NATOs atomstrategi. Denne politikken innebærer at flertallet av folk i Norge er aktivt med i forsvaret. Det betyr at flertallet av kvinnene også må være aktivt med.

Da nærmer vi oss den andre årsaken.

FORSVARSPOLITIKK "OUT"?

Når forsvarspolitikken blir lite diskutert, betyr det at jentene i partiet ikke får mulighet til å utvikle forståelse for forsvarspolitikk generelt og kvinnelig verneplikt spesielt. I tillegg er dette noe menna kjenner fra før, slik at de tar det mye lettere. Da henvender de seg til hverandre, og jentene kan falle helt ut. Dessuten blir jenter ofte holdt utenfor utfra de undertrykkingsmekanismene som påviselig gjelder der kvinner og menn er sammen. Det gjelder også hos oss, så lenge det ikke blir tatt spesielle tiltak i forhold til det.

Ellers i samfunnet gjelder det samme i forhold til forsvarspolitik. Dette er mennas område. Jentene ER utafor. Det kommer jentene til å være helt til det er blitt normalt med allmenn verneplikt for kvinner på lik linje med menn.

At kvinner holdes utafor forsvarspolitikken på denne måten, er et samfunnsmessig overgrep mot kvinner. For hva vil det føre til? Vi vet at når noe er truende og farlig, blir vi redde. Det gjelder alle. Når vi vet hva vi kan møte trusselen med, og hva vi har i vente, blir denne angsten redusert eller snudd til noe som kan være utviklende. Så lenge kvinner holdes utafor den allmenne verneplikten, holdes de også utafor kunnskap og samfunnsmessig debatt om forsvarspolitik. Da **må** det gå slik at angsten blir stor og lammende. Vi får fredshysteri og blind pasifisme.

*Mist
ikke
hodet!*

KRIGSFAREN ØKENDE

Sannsynligvis er krigsfaren økende og sjølråderetten i landet trua.

Kvinnelig verneplikt og forsvarsdebatt er helt nødvendig i forhold til dette. Hvis kvinner i Norge er lammet av angst og fredshysteri, kan det være direkte farlig. Dette er en svært viktig grunn for å kjempe for kvinnelig verneplikt. Samtidig er det viktig å kjempe for kvinnelig verneplikt fordi kvinner ikke skal finne seg i å bli holdt utafor et av de viktigste spørsmåla vi står overfor. Det er overgrep mot kvinner, når samfunnet overlater dem til deres egen krigsangst.

Kv.ansv. Telemark

FOR SEINT TIL REVOLU SJONEN?

OM Å KOMME FOR SEINT TIL REVOLUSJONEN ELLER HVA SOM SKJER MED PARTIET NÅR KLASSEKAMPEN SKJERPES: EI FORELØPIG OPPSUMMERING AV KAMPANJA OG FØRSTE DEL AV TARIFFOPPGJØRET.

Vi nådde 98% av målsettinga for fylket, et av de beste resultatene på lenge for Troms. Dette viser at det går an å verve ab., men det er samtidig sånn at det er svært få aktivister som til syvende og siste redda "kampanja" i land. Det er derfor ingen grunn til å være fornøyd med partiets arbeid. Sjøl om mange deltok på ulike vis, så ble det for mange ikke noen vervekampanje, men en del løssalg.

Det har vært ulike ideer om hvorfor det er vanskelig å verve ab.: Dårlig råd, ujamn postgang, mye å lese, lite å lese osv. Det har også vært hevda at vi må reise kamper sånn at vi skaper behov for avisa.

SOSIALDEMOKRATISK STIL

Jeg trur det er rett å se partiets forhold til KK, kampanja og propaganda i lys av det som nylig har skjedd; lockouten og den største klassekonflikten i Norge etter krigen.

For mitt syn er at det er politiske feil i arbeidsmåten til partiet, politiske feil i forhold til hva som kreves av et kaderparti, det er

her de vesentligste problema ligger. De ligger i den sosialdemokratiske indre stilen i partiet. I en tilsynelatende uforpliktende enhet på møter (?), som i begrensa grad gir seg uttrykk i aktivisme i den klassekamp som faktisk pågår rundt oss.

TREGHET

Det var ikke "mulig" å sette raskt i gang KK-salg gjennom det nettet vi har prøvd å bygge opp under lockouten. Det måtte vente til over helga å få avklart hvem som skulle kunne stille fra avdelingene. Etter oppfordringer i KK fra partiledelsen, burde det ikke være noen tvil om pliktene til medlemmer av AKP, arbeiderklassens organiserte fortropp, de politisk ledende delene av arbeiderklassen og deler av småborgerskapet...

I denne situasjonen er vi avhengig av møter for å få tak i folk. Folk stiller ikke av seg sjøl på stand på lørdag, sjøl om ethvert medlem måtte forstå at dette var ei avis som skulle spres. Få av de som

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

hadde salg denne lørdagen møtte opp. Jeg tror ikke dette skyldes direkte "vond vilje", for etter det jeg veit er "folk" begeistra for KK under konflikten. Men behovet for å gire om, kutte ut det som måtte hindre oss i å få ut propaganda, ta initiativ på arbeidsplasser, det ser ikke flertallet i praksis. Og når vi etter ei uke ser ut til å få en del av apparatet i sving, så har sosialdemokratene klart å redde NAF ut av krisa.

FLERTALLET IKKE MED

Det har skjedd noe positivt. I bygning kom det igang noe salg, på ei ny skole er det satt i gang fast salg ukentlig. Men flertallet i partiet fikk aldri kjøpt billett. Det er ei linje for å komme for seint til revolusjonen. Om USAs aggresjon mot Libya skulle sette Midt-Østen i brann, vil denne linja handlingslamme oss.

Lærerstudentens satte i gang spontan demonstrasjon mot USA-imperialismen. På samme vis som helsefolk aksjonerte mot Israel-besøket i vinter. Dette var maoisme i praksis. Disse positive sidene må dyrkes opp og fram i partiet. På samme vis som enkeltaktivister i KK-arbeidet.

KAST BAGASJEN

Nå som f.eks. Transport og offen-

"Folk må tilpasse sin tenkning til de endrede forhold. Selvsagt bør ingen fare avsted i vill fantasiflukt, eller utarbeide planer som den objektive situasjonen ikke krever, eller strekke seg etter noe som er umulig. Problemet idag består imidlertid i at den høyreinnstilte konservative tenkningen har en skadelig innvirkning på mange områder og forhindrer at arbeidet på disse områdene holder tritt med den objektive situasjonens utvikling. Problemet idag består i at mange folk anser det som umulig å gjennomføre ting som kunne la seg gjennomføre hvis de bare anstrengte seg."

(s.246 sitatboka gml. utgave)

KK-ansv. Troms

PARLA- ARBEIDET VÅRT

Ole

Jeg vil ta opp noe av det Jahn A. ... la fram i febr.-TF, om parla-arbeidet vårt, og legge fram noen egne synspunkter.

Jeg vil først og fremst drøfte det framtidige parla-arbeidet vårt, knytta til de kampoopp gavene jeg mener vil være sentrale framover. Men, først noen kommentarer til vurderinga av siste valg, siden det er utgangspunktet for mye av JAO sine vurderinger:

85-VALGET

Jeg hører til de som i store trekk er enig med den valgoppsummeringa som SKAU la fram i okt.-TF. Sjøl om jeg syns JAO har rett i at vi hadde mangler i den politisk-ideologiske kampen.

Dette er svakheter som vi også tidligere har hatt, og på enkelte saker mener jeg faktisk at vi gjorde framskritt ved denne korsveien. Men, slik den politiske situasjonen var, så slo nok disse svakhetene sterkere ut i år enn tidligere. Likevel mener jeg de slutningene JAO trekker er for vidtgående, og

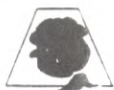
dermed feilaktige.

Skal vi sammenligne 1985-valget med noe, ligger 1981-valget nærmest. Alle fakta viser at i lokalvalg er det svært mange som stemmer på et helt anna grunnlag enn ved Stortingsvalg. På samme vis som vi får helt anna oppslutning når vi stiller opp til faglige verv o.l.

Jeg mener vi gjorde en bedre valgkamp i 1985 enn i 1981. En bedre gjennomarbeida politisk offensiv, og omtrent på samme nivå når det gjelder aktivistarbeid. Likevel altså en betydelig tilbakegang i stemmer.

Jeg kan ikke skjønne det er noen bortforklaring å legge stor vekt på at den taktiske situasjonen var verre for oss nå, enn i 1981. Det var 1.gang siden 1973 at vi gikk til et valg hvor våre viktigste stemmekonkurrenter, DNA og SV, var i angrepsposisjon, sloss for å ta over regjeringsmakta. Vi mangler erfaring fra dette, men fikk det nå!

Vi fikk demonstrert styrken til de

er at vi kunne ha dempa ambisjonene våre noe ned, for vi hadde analysert de politiske strømningene mer nyansert på forhånd.

parlamentariske illusjonen; at det legges stor vekt på hvem som får regjeringsmakta.

For det revolusjonære alternativet ble dette kraftig forsterka av at reformismen sitter djupt, også i

omlandet vårt. At den har styrka seg de siste åra. Misforholdet mellom fattig-Norge og søkkrik-Norge har trådt klarere fram, både klassemessig og geografisk (vi har sjøl gjort mye for å få dette fram i lyset). Ny-liberalismen er på defensiven i de breie lag av folket. Sosialdemokratiet har klart å komme ideologisk på offensiven; som en sikrere forsvarer av velferdsgodene, og pga. at svært mange ser det som at "de små forskjellene tross alt er det det står om i denne omgangen" (ja, også som strategi!). Vi undervurderer disse strømningene og de fordelene de ville gi DNA i forhold til valg.

Allikevel kan jeg ikke se at vi kunne gjort noe særlig mer ut av det, med en annen politisk innretting på valgkampen vår. det eneste

Jeg ser det heller ikke slik at det er "å slå seg til ro" å peke på den taktiske "skvisen".

Vi ville legge opp til nye skuffelser hvis vi bagatelliserte de politiske strømningene og trodde vi i hovedsak kan endre disse bare ved å rydde opp i våre svakheter. Vi kan gjøre mer, så klart. Men, det er ikke gitt at vi kan snu strømningene raskt. Det er flere spillere på banen.

JAO bruker som argument mot vår valglinje det at vi gikk tilbake. Og at vi ikke vil får framgang dersom vi bare "står på som vi stevner". Dette er en metode å angripe saka på som tar det for gitt at vi aleine kan snu en politisk tendens i samfunnet - at vi alltid må ha framgang. Og, som trekker den slutninga at, når vi ikke klarte det, da må vi legge om kursen.

Det siste er logisk bare dersom vi godtar hans premisser om våre overnaturlige evner.

DET SOSIALDEMOKRATISKE PRESSET VIL FORTSETTE

Mitt utgangspunkt er at vi nå, når vi skal drøfte RV-arbeidet videre framover, nettopp må legge stor vekt på analysen av den politiske situasjonen. For å finne ut hvilke trekk vi skal ta for å svekke den sosialdemokratiske "skvisen" på oss (som ennå er der!).

Regjeringsskiftet kom noe raskere enn de fleste hadde venta (også litt før Gro & Co hadde beregna!). DNA med regjeringsmakta gjør den taktiske situasjonen lysere for oss. Dette må vi utnytte maksimalt!

Men, for å få til dette, må vi sette oss inn i taktikken til DNA, og også analysere hvordan de politiske strømningene og kreftene ellers opptrer på arenaen.

Sjøl om DNA var nokså ambivalent til det å ta på seg regjeringsmakt allerede nå, så var det ikke slik at dette var noe de helst ikke ønska - nærmest ble tvunget til. Det var ingen "tilfeldighet", eller manøver fra Willoch si side, at det ble regjeringsskifte nå. det var resultatet av en politisk prosess som hadde foregått ei god tid.

Allerede på valgnatta avslørte GHB en taktikk for å få regjeringsmakta i denne perioden, gjennom å splitte mellompartia fra Høyre. Det kom tydelig fram i kommentarene hennes. Det vil bære for langt her å komme med eksempler på hvordan denne taktikke er blitt fulgt opp siden. Det viktigste for oss, er hvilke motsigelser blant folk flest DNA har spilt på. En hovedsak i "kjøret" til DNA har vært å spille på polariseringa i det norske samfunnet. Jeg mener de det siste året har vært ganske flinke til å drive klasseagitasjon rundt dette; til å sette rikdommen til de få opp mot angrepa på velferdsgodene, til å spille på usikkerheten til de gruppene som blir trua av den økonomiske utviklinga, til å utnytte at den økonomiske "boomen" i vekstområder har påskynda nedbygginga av distrikta.

Sjøl om mange har skjönt at denne agitasjonen - og lovnader rundt den - er munnsvær, så er det mange som har tenkt at "noe kan det vel være i det". Den har i allefall virka. Også langt inn i velgergrunnlaga til SP og KrF har det virka, og satt press på partiledelsene.

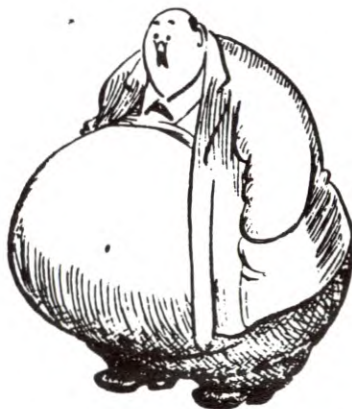
Når DNA nå har fått regjeringsmakta, så vil de fortsatt satse på dette "kortet"; at de er partiet

til "vanlig folk" og skal sørge for at rikinger og spekulanter ikke skal få noen fordeler. Men, nå med en ny vri, tilpassa den praktiske politikken DNA vil føre. det er nå "vonde tider". Men rikingene skal i allefall få stramme inn mest! "Innstramming med sosial profil" er melodien som skal hamres, og hamres på nå.

Vi skal ikke undervurdere mulighetene de har til å lykkes med det, sjøl om de ved siden av å skulle

Hvor der bør „indskrenkes“.

overbevise arbeidsfolk om at de tar mest hensyn til dem, også må få gjennomslag for tesen om at "hestekuren er nødvendig".

Jeg skal ikke gå nærmere inn på dette, siden jeg forstår det slik at lederen i dette TF skal ta for seg den utfordringa dette stiller oss overfor. Men, vil bare markere at den sterke stillinga som reformismen har, gjør at det sosialdemokratiske presset mot oss fortsatt vil være sterkt, sjøl med DNA i ledelsen for innstramminger.

"VINKLINGA" PÅ DEN POLITISKE KAMPEN

Jeg er enig med JAO at vi må legge stor vekt på den politiske og ideologiske kampen for å kunne "demme" bedre opp mot DNA (og SV). Men, bl.a. ut fra analysen av vilke motsigelser DNA har lykkes i å utvikle til sin fordel, har jeg et noe annet syn på hvordan partiet og RV skal legge opp motoffensiven.

"Kollektive løsninger"? I en viss grad kommer dette sjølsagt med. "APs Frihetsdebatt"? Jeg ser på den som mindre viktig, i forhold til de gruppene vi skal nå. En innretting mot disse felte blir for snevert etter min mening (noe JAO jo også peker på som en fare), og for mye på sosialdemokratiets premisser.

Jeg mener vi skal føre politisk og ideologisk kamp med DNA (og SV) på mange enkeltsaker. At dette ikke står i motstrid til at vi skal markere oss som alternativ med en klar "hovedprofil", så sant disse enkeltsakene lager et bestemt "mønster".

Når vi skal leite etter dette "mønsteret", "hovedprofilen", kan vi ikke ta utgangspunkt i noe mindre enn at vi jobber for å få flest mulig til å skjønne at vi må ha ei anna samfunnsordning, både her til lands og i verdensmålestokk. Vår politiske og ideologiske kamp må derfor målbevisst bygge opp om å propagandere og agitere sosialismen, solidaritet med 3.verden og

I vår politiske andedam vil mye av dette dreie seg om å konkurrere med sosialdemokratiets vyer og konkrete tiltak. Men, vi må da vokte oss vel for å legge kampen opp på deres premisser.

Når vi f-eks. snakker om "kollektive løsninger", så må dette ikke bli snakk om å konkurrere med sosialdemokratiet om å etablere institusjoner og finne måter å organisere det nåværende samfunnet på. Men, om å utvikle kampfelleskap og organisere på grunnplanet i organisasjoner som ikke er bundet til "the establishment". Vår "merkesak" på dette frontavsnittet, i den nåværende fasen av kampen for sosialisme i Norge, blir derfor å markedsføre oss som konsekvente forsvarere av en sterk fagbevegelse, uavhengig av DNA - m.a.o. FUF-bevegelsen.

Tilsvarende når det gjelder APs såkalte Frihetsdebatt. Ved siden av at den skal ivareta visse taktiske hensyn, oppfatter jeg dette prosjektet til DNA som et forsøk på å skape vyer omkring det framtidige Norge. Vi møter ikke dette ved å gå inn i APs debatt (bladet mm.), men ved å satse på å utvikle vårt bilde av framtida (Ved siden av at vi sjølsagt bruker konkrete kampsaker, som kampen for 6-timersdagen, til å avsløre innholdet i APs framtidsvyer). Det avgjørende vil være hvr for oss, dersom vi skal ha framgang på sikt. Det er fundamentet som skal gi oss ammunisjon både til "spissakene" våre og til alle de uendelig små nålestikka vi skal gi sosialdemokratiet og andre borgerlige retninger.

Når jeg snakker om "vinkling" eller "hovedprofil" på den politisk-ideologiske kampen, så mener jeg altså

Vår hovedprofil....?

hvilke **ideer** og **grunnholdninger** vi spesielt ønsker å slåss fram, for at sosialisme, solidaritet med 3.verden...skal vinne terreng. Og, at det vil være snakk om **mange** konkrete **enkeltsaker** som drar i disse bestemte retningene, gir dem kjøtt og blod.

Jeg mener det er nødvendig å ta et slikt utgangspunkt for at partiet/RV ikke først og fremst skal bli et "saksparti", men et "systemparti". At det er metoden for å knytte de langsiktige måla til den dagsaktuelle kampen.

Hvilke ideer/holdninger skal vi så kjøre på? Jeg har ikke skråsikre meninger her, men som et innkast i debatten:

*** Folket skal ha makta over rikdommene som skapes**

Når vi driver budsjettkamp, lønnskamp, kamp for arbeidsplasser, slåss for pensjonistenes vår osv., skal vi ta opp dette spørsmålet. Legge vekt på å utvikle klasseagitasjon rundt det.

For å bygge opp om den revolusjonære bevisstheten. Få folk til å

kreve mer enn de sosialdemokratiske smulene. Kreve sin rett, kreve "hele samfunnet", som Jorun formulerte det i siste valgkamp.

DNA har vært flinkere enn oss til å kjøre "klasseagitasjon" på dette området. Men, de kjører sjølsagt rundt en annen melodi: "Mer rettferdig fordeling" - i tråd med sin klassesamarbeidsideologi.

Spesielt i en periode hvor polariseringa i samfunnet har skutt fart, vil agitasjonen omkring dette være helt sentralt.

*** Folket bestemmer - hvis de vil**

Ikke noe annet enn den gode gamle "folket er de store heltene", men like aktuell for det. Vi kjører ikke tung nok propaganda og agitasjon rundt dette. Å bygge opp sjølrespekten til folk er helt uunnværlig for å styrke den revolusjonære bevisstheten.

Dette frontavsnittet vil også være intimt knytta til det å organisere folk, i organisasjoner som er aktivistiske. Fordi tru på seg sjøl også krever praktiske erfaringer på at de klarer å hamle opp med motstanderen, oppnå resultater.

Av de mange konkrete enkeltsakene som skal gi dette området innhold, så vil sjølsagt FUF-bevegelsen være den sentrale i den nærmeste tida. Vi må også trekke inn de langsiktige perspektiva i denne fighten: Sosialdemokratiets samfunnssyn opp imot vårt sosialismesyn.

For å ta opp noe som tilsynelatende står i motsetning til sterkere satsing på partibygging: Bør vi ikke ta opp igjen, med større tynge, tradisjonene med å lage flere interessekampaksjoner? Bare vi er

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
klare over at de fleste av disse må
være kortvarige, slik at vi ikke
havner i "varig front"-klisteret i
alle sammenhenger.
Sjøl om vi, utifra ressursene vi
har idag, må "ile langsomt" her,
tror jeg ikke vi kommer utenom. At
det er nødvendig, også for parti-
bygginga.

* Solidaritet med 3.verden

Dette er noe som partiet og RV
alltid har hatt som et "varemerke".
Det må vi holde på og styrke. Ikke
minst for å bygge opp igjen styrken
blant ungdom.

Solidaritet med 3.verden

I en tiårs-periode har vårt særpreg
her vært mye at vi er de eneste som
er mot begge supermakter, og har
slåss spesielt mot Sovjet-sympatier
i sosialdemokratiet (DNA og SV), og
seinere atombevegelsen. Det er
ingen grunn til å slakke av på
dette. Men, vi bør trappe opp pro-
pagandaen og agitasjonen på at vi
(folket i Norge) må alliere oss med
3.verden, også mot norsk imperia-
lisme. At dette er et viktig
spørsmål for hva som skal bli fram-
tida på denne planeten. Vi må komme
i nærkamp med DNA spesielt her,
siden deres planer for utviklinga

* "Kapitalismen er farligere enn atombomba"

- Med stor vekt på å få fram de
miljømessige truslene som sjølve
det kapitalistiske produksjonssys-
temet skaper - som setter hele
livsgrunnlaget på jorda i fare.
Dette er et sentralt område for et
kommunistparti å engasjere seg i.
Dessuten vil vi stå i fare for å
måtte svelge at DNA høster lett-
vinte laurbær her, pga GHB sin
internasjonale posisjon(?) - hvis
vi ikke satser hardere på området.

* Kvinnekampen driver verden framover

Må slå ut både i hvilke kampsaker
vi aktivt jobber med, og i rein
propaganda/agitasjon for våre prin-
sippstandpunkter på dette området.

Jeg har ikke greid å gjøre "vin-
klinga" mer konsentrert enn at det
blei 5 saker på lista. I en bestemt
valgkamp tror jeg nok at vi - ut i
fra den aktuelle situasjonen - må
"toppe" en eller to saker. Men,
over lengre tid mener jeg landspar-
tiet må spille på alle disse "kor-
ta". At partiet på et enkelt sted
også må justere etter hvilke
kampsaker som til enhver tid vil
stå sentralt, er også klart. Men,
den "modellen" jeg argumenterer for
her, bygger på at vi generelt skal
legge større vekt på propaganda/
agitasjons-arbeidet vårt (slik par-
tiplanen går inn for!). Både i
forbindelse med økonomiske kamper,
men også som "reine" politiske,
ideologiske kamper.

ORGANISERINGA

For kort å markere noen stand-

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012
punkter her (som jeg ikke rekker å utdype):

- Jeg mener at partiet må legge mer vekt på det parlamentariske arbeidet enn til nå. Både ved å blande seg inn i flere politiske spørsmål som er knytta til det parlamentariske spillet. Og ved å knytte RV-representantene nærmere til parti-arbeidet forøvrig, og bakke dem opp.

- Spørsmålet er ikke først og fremst hvordan RV skal jobbe med,

og organisere folk, men hvordan partiet skal jobbe med folk. Jeg tror ikke at veien videre er mer utbygging av permanente RV-grupper på steder hvor vi ikke har representanter. RV er der først og fremst en valgkampoppstilling. For partiet i en kommune uten RV-representant har det vel så stor betydning for valgresultatet å styrke sjølve partiet, sammen med ulike former for masseorganisering ellers, hvor partifolk har innflytelse.

HUSKELISTE FORAN KKS HØSTKAMPANJE

1. Alle DS/DSAU må diskutere høstkampanjen før sommeren.
2. Alle partilagstyrer må planlegge høstkampanjen før fellesferien.
3. Alle lagstyrer må innkalle til lagsmøte om høstkampanjen innen 28.august. Denne fristen for gjennomføring skal overholdes.
4. Alle lag skal være klare til å starte høstkampanjen lørdag 30.august.

VEDTAK FRA KK- KONFERANSE

KK-ansvarlige i DSa har vært samla til konferanse om KK-året og vil uttale følgende: (enst. vedtatt)

1. Konferansen er enig i de politiske målsettingene for KK-året:

- a) KK-året skal snu den nedadgående tendensen når det gjelder opplaget til KK. Målet er å snu tilbakegangen og å øke opplaget.
- b) Utvikle det løvtynne sjiktet av KK-aktivister til å bli et stort sjikt i hele partiet. Få aktivister på alle plan og i alle lag i partiet. Dekke 100 store/viktige arbeidsplasser i Norge med KK-salg
- c) Gjøre partiet synlig. Bruke KK i lokalsamfunnet, bruke KK i alle kamper.
- d) Forandre arbeidsstilen. Stille konkrete og kontrollerbare mål, og kreve at ledelsen på alle plan går i spissen. Kontrollere ledelsens innsats, ikke gjennom moralisme og pekefinger, men bruke **krav om praksis** som et av midla til å politisere KK-arbeidet.
- e) Bygge ut partiet. Brøyte nytt land, legge et grunnlag for KK-øking og et grunnlag for vervekampanja til partiet. Bruke KK som det viktigste redskapet for å utvikle et systematisk og vitenskapelig massearbeid. Partiet undervurderer idag de vitenskapelige og systematiske mulighetene for målretta massearbeid som ligger i KK-materialet. Vi må organisere for vekst. KK-arbeidet er godt egna til den type jobbing, blant annet ved å trekke med venner og sympatisører.
- f) Lage ei enda bedre avis. Utvikle interessen for kvaliteten på avisa, kartlegge og aktivisere bidragsytere til avisa. Skape et klima for kontinuerlig debatt i og rundt partiet om KK. En debatt som utløser aktivitet, som gir konkrete resultater og som utvikler personlig interesse for KK som et politisk redskap - og ei god og proff avis. Bedre distriktsdekninga bl.a. gjennom lokalkorrespondentene, tipstelefon, få partiets intellektuelle til å bidra med stoff, leite fram de skriveføre arbeiderne.

2. Den viktigste svakheten ved KK-året så langt er at altfor få av partimedlemmene blir aktivt KK-arbeid.

Partiet har oppnådd noen viktige framganger med KK-arbeidet så langt, men alt materiale peker entydig i en retning, **det er et lite mindretall i partiet som er aktive i KK-arbeidet**. Utifra den kunnskapen konferansen sitter inne med, vil vi anslå at under 1/3 av partiets medlemmer har aktivisert seg i KK-året så langt.

Dersom det skal være mulig å komme i mål med Høstkampanja må dette antallet høynes drastisk.

Samtidig er det viktig å slå fast at sjøl med så få aktivister **kom vi i mål** i vinterkampanja. Det viser minst 2 ting: At det er et solid og hardtarbeidende sjikt av KK-aktivister i partiet, OG at det må finnes et stort ubrukt potensiale for spredning av KK. De oppnådde framgangene belyser derfor på en utmerka måte hvilke muligheter for framgang som finnes, dersom hele partiet blir aktivisert for KK-arbeid.

3. KK-året er et viktig bidrag til å styrke grunnorganisasjonene.

Omstillinga av partiet må fortsette. DSer og partiavdelinger gjennomfører nå arbeidet med klasseanalyse, definerer sitt politiske nedslagsfelt og legger strategiske planer. De krav som stilles til partiavdelingene gjennom KK-året er nødvendige tiltak i forbindelse med denne omstillinga. KK er et helt uunnværlig politisk redskap for partiavdelingenes muligheter til å styrke seg innafor sitt område.

Men innsamla materiale tyder på at ca.20% av partiavdelingene så langt i KK-året ikke har oppnådd noen resultater overhodet når det gjelder KK, og ca. 55% av medlemsmassen verja 0 ab. de 4 første mnd. av KK-året. Dette er en uholdbar situasjon, et viktig ledd i omstillinga er at partiet evner å samle seg om bestemte fellesoppgaver.

KK er hovedoppgava for partiet i 1986.

Partiet er organisert for kamp og praksis, og partiavdelinger som ikke klarer å gjøre **noe** i forhold til partiets hovedoppgave må bli gjenstand for spesiell oppmerksomhet fra DS, og det må stilles krav om praksis fra alle partiavdelinger.

PASSIVISTPARTIETS SAKTE FORVANDLING

KK-årets tosidige målsetting er å øke spredninga og abonnement-stammen til avisa, samt å omdanne partiet, aktivisere grunnorganisasjonene og det enkelte partimedlem. Vinterkampanjen viste at vi har evne til å "ta ut" mer enn de mest svartsynte spådde. For å finne ut hva som lå bak kampanjeresultatet sendte vi derfor ut en lynundersøkelse til alle lag, og på bakgrunn av at ca. 1/4 av alle lag har svart, kan vi trekke visse slutninger.

BEDRE ENN VIRKELIGHETEN?

I alle undesøkelser av dette slaget vil svarene gi et noe mer pølsitivt bilde enn hva situasjonen faktisk er. Dels skyldes det at det vil være flere av de som ikke har noe å rapportere enn de som har gode resultater som ikke avgir rapport. Dels skyldes det at spørsmålene i noen grad åpner for subjektive vurderinger som har en tendens til å trekke i positiv lei. Et uttrykk for denne tendensen er nok dette: Når laga skal plassere seg sjøl, bedømmer 14% seg til å være "framskredent" i partisammenheng, mens kun knappe 2% plasserer

seg i "tilbakeliggende". Og i den store gruppa på 85% av "middels" er det hele 56% som plasserer seg "i framgang", mens bare 30% er stagnende eller i tilbakegang. Dette sier oss to viktige ting: KK-året har betydd ei innsprøyting i partilaga som gir seg utslag i økt aktivitet, noe som blir oppfatta som et puff framover i forhold til hvordan stoda i laga har vært den siste tida.

Men for det andre viser det at oppfatninga om hva "standard" er ser ut til å være svært beskjeden. Når bare snaue 30% av medlemmene har verva 2 ab. eller flere (se nedenfor), mens drøye 60% plasserer seg som framskredne lag eller lag i framgang i mellomsjiktet, tyder dette på at kravene til hva som er høy aktivitet i partiet er forholdsvis lave.

LØVTYNT KK-SJIKT – STOR PASSIVITET

Ca.60% rapporterer at de har nådd målsettinga for vinterkampanjen, mens 40% ikke har. men omtrent like mange lag forteller om at flere medlemmer har blitt aktivisert, som dem som rapporterer om at ingen forandring har skjedd. Derfor er

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

det nyttig å få et mål på hvor mange som faktisk har verva abonnenter:

På grunnlag av 22% innrapportering på dette spørsmålet er svaret at **4.5%** av medlemmene har verva 5 eller flere abonnenter, **25%** har verva 2 eller flere, mens nesten **60%** ikke har verva i det hele tatt! Hvis vi skal ta hensyn til tendensen i avsnittet over, betyr dette at tallet på "uproduktive" medlemmer kanskje ligger et sted mellom **60** og **70%**, dvs. nærmere 2/3 av det totale medlemstall.

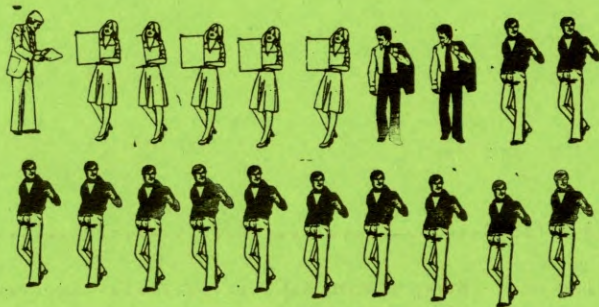
Sjøl om disse tallene ikke forteller om alle forsøk på verving som ikke har gitt uttelling, og ikke forteller om medlemmer som for første gang på lenge har vært på

gata eller på dørbesøk med KK, må vi likevel ha lov til å trekke konklusjonen at dette er en uholdbar situasjonen for et aktivistparti sett i forhold til årets hovedoppgave.

Men på den andre sida er undersøkelsen - og det vi vet om KK-året i tillegg - en bekreftelse på at oppgava med å aktivisere grunnorganisasjonene gjennom KK-arbeid er riktig stilt, og har gitt utvetydige resultater i positiv lei. Dette må vi fortsette for full tyngde utover høsten, og det er all grunn til å stille visse forventninger til et mer vitalisert parti når høstkampanjen har gått i mål den 15.november. Lykke til!

KK-senteret.

*Et bilde på KK-aktivisten i »gjennomsnittspartiet» i vinterkampanja..
Sett i forhold til et sted med 20 medlemmer:*

5 eller flere
abonnenter

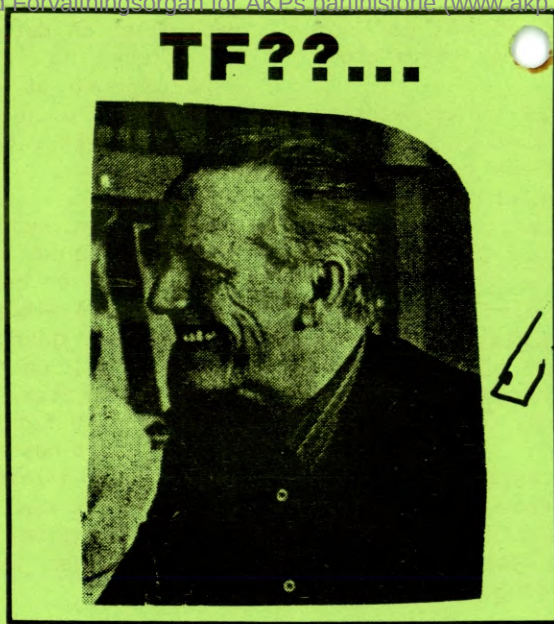
2-4 abonnenter

1 abonnent

ingen
abonnenter

**STOFF TIL AUGUST-TF
LEVERES INNEN
1. AUGUST.**

INNHOLD:

Leder:

La ikke DNA i fred!.....s. 2

Debatt:

Ballong eller ulv - Kang svarer K.E.s. 6

6-timersdagen - 3 innlegg til debatts.10

Kvinnelig verneplikt - noe å kjempe for? - av kv.ansv. Telem.s.18

For seint til revolusjonen? - av KK-ansv. Tromss.20

Parla-arbeidet vårt - svar til JAO fra Oles.21

Tema KK:

Huskeliste foran høstkampanjas.27

Vedtak fra KK-konferanses.28

Passivitetspartiets sakte forvandling - KK-senterets.30

Annonse:

Sommerleir 13.-19.julis.15